

Publicerad 2013-11-30 08:55 av Kurtz

Fri vers

Vem kan påstå varit ha runt det här landet mer än jag?
Från Lapplands höga fjäll och mötet mellan de tre staterna
till Skånes låga sädesfält och Stockholms trånga myllrande gator
till Göteborgs havskranar, höga och starka och mäktiga.

Du förstår, jag lärde mig tidigt att landet tillhör även mig.

Jag tror knappast det finns någon som plockat mer bär än jag,
eller som sett fler morgonar under en bar himmel än vad jag har,
på denna inhägnad av mark som vi väljer att kalla för Sverige.

Vem har sett vätterns glitter i vintergryningen, vänerns lilla sommarstränder
med lekande barn, och storsjön i all sin kalla, kyliga prakt på ett år?

Med Danmark i söder, Finland i öst och Norge i väst,
med mina käraste minnen av min älskade bäst,
under den mark våra kängor vandrade jorden.
Jag säger än en gång de orden:
vi äger hela jorden.

Vi gav våra barn allt vi kunde ge.
Vi gav svett och blod för en bättre värld.
Visst, vi hade det svårt, men hjälpte varandra.
Jag minns dig vid Burträsk's myggiga sjö,
du skulle ta ett dopp och tog av dig bikinin
och bad mig hoppa i jag med.

Jag dör snart
men jag ser dig klart,
och allt jag kan göra är att be...
Badkruka som jag är!

Jag lärde mig tidigt att landet tillhör även mig.

Gör detsamma!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kurtz med Poeter.se id #46083 innehar upphovsrätten